

[Henning Philipsen.]

og det gør man aldeles ikke på lang sigt, for det er lejerne, der kommer til at betale for det. Hr. Knud Damgaard ved eller bør i hvert fald vide, at i løbet af ganske få år betaler i hvert fald de lejere, som er omfattet af rentesikringsordningen, den fulde rentes værdi, nemlig den rente, som er den effektive på det tidspunkt, hvor obligationerne bliver solgt på børsen. Det burde hr. Knud Damgaard vide. Jeg kommer aldeles ikke i strid med det almennyttige byggeri, når jeg angriber rentesikringsordningen. Jeg føler mig i høj grad i overensstemmelse med det almennyttige byggeri, når jeg i stedet for en rentesikringsordning ville have en statsfinansiering af boligbyggeriet. Det er det, jeg taler for.

Hr. Ingomar Petersens bemærkning om en grammofonplade vil jeg skænke ham, jeg har ikke nær så mange stifter, som hr. Ingomar Petersen har. Jeg skal bare sige, at når jeg taler styring, så taler jeg styring af alt det almennyttige byggeri; jeg taler også styring af det byggeri, som ligger derudover, men en betingelse for at styre er, at man har en politisk vilje, og det er det, som hverken det boligforlig, der nu er indgået, eller hr. Ingomar Petersen og hans parti hidtil har haft.

(Kort bemærkning):

Knud Damgaard (S):

Jeg tror, de lejere, der skal betale huslejen med basis i en rentesikringsordning, ikke bryder sig så forfærdelig meget om den højtidelige filosofi, hr. Henning Philipsen her lægger på bordet. Det er dem, det drejer sig om, og dem, der i de første år, så længe rentesikringen virker, får en betydelig lavere husleje. Skal man endelig gøre op, hvem det er, der på langt sigt tjener på det, ja, så er det de store obligationskøbere her i landet, forsikringsselskaber og bl. a. i stigende udstrækning ATP.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse

mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sanering.

(Lovforslag nr. 198. Fremsat 11/4 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Det foreliggende forslag til ændring af saneringsloven er et led i regeringens beskæftigelsesplan.

Vi kan give tilslutning til de forbedrede muligheder, som forslaget vil give for finansieringen af saneringer, ligesom vi kan give tilslutning til det ændringsforslag, som ministeren har bebudet, hvorefter der kun skal optages foranstående lån i almindelig realkredit forud for statslånet. Det er vort håb, at de forbedrede lånemuligheder på denne måde vil sætte lidt mere skub i aktiviteterne på dette område.

Vi kan ligeledes give vores tilslutning til de forbedrede muligheder for at gennemføre gårdrydninger og styrkelsen af kommunalbestyrelsernes muligheder for at få gennemført sådanne gårdanlæg. Jeg vil godt i denne forbindelse spørge ministeren, om han kan give nogle oplysninger om, hvorvidt der foreligger resultater af den af socialforskningsinstituttet gennemførte saneringsundersøgelse, som jo kunne få en vis betydning for det, vi skal beskæftige os med her.

Så kan jeg i øvrigt på socialdemokratiets vegne tilsige ministeren en velvillig og hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Hovmand (V):

Hovedsigtet med dette lovforslag er som bekendt at lette mulighederne for gennemførelse af moderniseringer, især af forhuse, samt gårdanlæg. De midler, boligministeren vil tage i anvendelse for at nå disse mål, er med hensyn til moderniseringer, at man gennemfører en betydelig lempelse af finansieringsvilkårene. Statslånsrenten nedsættes fra markedsrente til 6½ pct. p. a. Løbetiden forlænges fra 10 til 20 år, og lånegrænsen forhøjes fra 85 til 90 pct. Med hensyn til gårdanlæg går ønskerne i retning af, at man